

Arrest

nr. 307 987 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 november 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 januari 2024.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het

verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 8 maart 2024 staat het volgende vermeld:

“Waar de voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van haar verzoek om te worden gehoord en de hierin gemaakte vaststellingen inzake de laattijdigheid van haar beroep, stelt verzoekster dat de bestreden beslissing haar nooit werd overgemaakt op haar eigen adres. Zij heeft pas vernomen dat deze beslissing was genomen toen zij haar verblijfsdocumenten wilde laten verlengen bij haar gemeente. Vervolgens heeft zij een kopie ervan opgevraagd bij de verwerende partij. Zij besluit dat de beroepstermijn slechts begint te lopen vanaf de ontvangst van deze kopie en dat zij haar beroep bijgevolg tijdig heeft ingesteld.”

5. Artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt de verschillende termijnen waarbinnen de beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingediend *“na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht”*. In casu moet het beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Volgens § 2, 2° van dit wetsartikel beginnen de in § 1 bepaalde beroepstermijnen te lopen *“wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”*.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.”* (eigen onderlijning)

De termijn van dertig dagen vermeld in voormeld wetsartikel is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonde dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Uit de *“Verklaring: wijziging gekozen woonplaats”* van 24 mei 2022, opgenomen in het administratief dossier, blijkt uitdrukkelijk dat de verzoekende partij conform artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet woonplaats *“Verklaart de gekozen woonplaats over te brengen naar volgend adres: P[...] 2 2140 Borgerhout te: Antwerpen”* (AD CGVS, deel 4).

Tevens blijkt uit de gegevens in het administratief dossier dat de woonplaats hierna niet meer werd gewijzigd op de daartoe voorgeschreven wijze, zoals voorzien in artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont zulks ook niet aan.

Op 11 juli 2023 wordt tijdens het persoonlijk onderhoud aan de verzoekende partij de vraag gesteld waar zij momenteel woont, waarop zij “*R[...] 28 2140 Borgerhout*” vermeldt (AD CGVS, deel 4, NPO, p. 3).

Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de bestreden beslissing op 7 augustus 2023 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd naar het adres van de gekozen woonplaats, P[...] 2, te 2140 Borgerhout, zijnde per aangetekende brief zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet (AD CGVS, stuk 1: Bewijs aangetekende zending beslissing en stuk 2: Kennisgeving van de beslissing). Tevens blijkt de bestreden beslissing op dezelfde datum per gewone brief te zijn verzonden naar het adres R[...] 28, te 2140 Borgerhout (AD CGVS, stuk 2: Kennisgeving van de beslissing).

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Donderdag 10 augustus 2023 was derhalve de eerste dag van de beroepstermijn, zodat, gelet op de beroepstermijn van 30 dagen, vrijdag 8 september 2023 de vervalddag was. De verzoekende partij verzond haar verzoekschrift aan de Raad echter pas op 2 november 2023 per aangetekende zending en derhalve buiten voormelde beroepstermijn.

Het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting werpt geen ander licht op voormelde vaststellingen. Zoals uiteengezet, werd de bestreden beslissing correct verzonden naar het adres dat de verzoekende partij liet optekenen in de “*Verklaring: wijziging gekozen woonplaats*”. Dit adres kan de verzoekende partij bijgevolg niet onbekend zijn. Er werd dan ook geen verkeerd adres gebruikt, noch is er sprake van overmacht omdat de kennisgeving van de bestreden beslissing niet op een correct adres zou zijn gebeurd, zoals de verzoekende partij lijkt voor te houden. Uit niets blijkt dat de zending niet met succes zou zijn afgeleverd. De verzoekende partij toont dit ook niet aan. Zoals aangestipt, blijkt uit het administratief dossier overigens dat de bestreden beslissing op dezelfde dag eveneens werd verzonden naar het adres dat de verzoekende partij heeft vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud op 11 juli 2023.

De kennisgeving wordt bijgevolg geacht te zijn gebeurd op het ogenblik van de aanbieding. De verzoekende partij toont niet aan dat er in haar geval een gebeurtenis heeft plaatsgevonden buiten de menselijke wil om die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden. De omstandigheid dat de verzoekende partij pas toen zij haar verblijfsdocumenten wilde laten verlengen bij haar gemeente zou hebben vernomen dat de bestreden beslissing werd genomen, waarna zij een kopie ervan heeft opgevraagd bij de verwerende partij, zoals zij uiteenzet ter terechtzitting, houdt geen geval van overmacht in. Het is immers de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij om zich zo te organiseren dat zij tijdig kennis kan nemen van beslissingen die haar aanbelangen en haar per post aangetekend worden toegestuurd op het door haar opgegeven correspondentieadres. Door ter terechtzitting te hekelen dat de bestreden beslissing haar nooit zou zijn overgemaakt op haar eigen adres, dat zij overigens geenszins specificeert, kan zij nog naast de vaststelling dat de bestreden beslissing eveneens naar het adres door haar vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzonden, zich niet van deze verantwoordelijkheid ontdoen. De verzoekende partij toont aldus niet aan dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Zij kan dan ook niet worden gevolgd in haar besluit dat de beroepstermijn slechts begint te lopen vanaf de ontvangst van deze kopie en dat zij haar beroep bijgevolg tijdig heeft ingesteld.

Gelet op het voorgaande, brengt de verzoekende partij geen concrete en valabele argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is en derhalve onontvankelijk.

5. Het beroep is onontvankelijk wegens laattijdigheid.

6. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. MAES
-----------	---------